

Hvad er det att tro?

Det ges människor, som säga, att de icke kunna tro på kristendomen, och som mena, att detta kan man icke håller begära i våra upplysta tider och minst af bildadt folk. Uppställer man sådan fordran, får man åtminstone vara så god att med öfvertygande förnufts skal ådagalägga, att det verkligen finnes en Gud o. s. v. Då skola de tro, men i annat fall får man ursäktas deras otro. . . .

Hartill må svaras, att om man kunde bevisa kristendomens sanningar naturvetenskapligt eller filosofiskt, så finnes ej längre plats för någon tro. Detta slags bevis ha ofta försökts, men städse lika fruktlöst; de öfvertyga ingen, som icke vill låta öfvertyga sig.

Men det är heller icke här, vanskligheten ligger. Världen saknar ej förmåga att tro hvad som icke kan bevisas. Den tror mycket lätt hvarje fantasi, om han blott kommer med lärar, som passar tidens smak — lärar, dem folk har lust att tro på. . . .

Tron börjar med att vilja tro. Är blott denna vilja för handen, så blir tron lätt och växer af sig själf; utan vilja är den vansklighet eller till och med omöjlig.

Tron på Gud, på Kristus, på en osynlig värld och en världsordning beror från början på ett beslut, ja, den är hos många människor sprungen ur förtviflan — de ha ej sett sig någon annan utväg. Vill man vänta med att tro, tills man blifvit öfvertygat om sanningen i kristendomens lärar, så kommer man aldrig därhän. Senare låter det sig göra att negativt öfverbevisa sig om omöjligheten af en på blotta slumpen grundad världsordning, som från ett intet af sig själf utvecklats till sin nuvarande fullkomlighet, och likaså om det meningslösa uti, att ett andligen så högt begäfvadt väsen som människan skulle vara skapadt för några ögonblicks tillvaro utan mål för att sedan sjunka hänt ett evigt intet.

Den, som spörjer, hvad han skall göra, att han må tro, bör man visa till den praktiska vägen, som Kristus själf angifvit för att utröna, om hans lära är af Gud. Den sökande bör börja med att anrätta sitt handlingsätt efter kristendomens föreskrifter, som om han redan vore öfvertygad. Den dogmatiska teologien säger: "Tro först en korrekt tro, så kommer du nog också att kunna handla efter den". Rationalismen säger: "Öfverbevisa mig först med förnuftsgrunder, så skall jag tro och kanske handla därefter — om det passar mig". Men den praktiska kristendomen säger: "Handla rätt, så skall du också snart kunna tro; hörsamma först, skola dina ögon öppnas".

Tron är ej något medfördt som en talang, icke något förvärfadt som kunskaper; den är ursprungligen en viljeakt å vår sida och därefter en erfarenhet af den Guds kraft, som då kommer att verka i oss. Människan måste erfara — ofta genom svåra pröfnigar — att tron har rätt, och man blir bättre och lyckligare med den än med otro.

En tro, som icke är blott utvärtes bekännelse, utan en fast och levande öfvertygelse, börjar hos

de flesta späd och osäker och växer blott gradvis fram genom daglig öfvervinne af det hos oss, som hindrar de gudomliga krafterna ifrån att utveckla sig i vårt hjärta. Den mäktiga tro, om hvilken bibeln säger, att den kan försätta berg, kommer först då, när man helt och hållet för Gud uppgifvit sin själfvika vilja. Man må ej inbilla sig, att det ges någon annan väg till detta mål. Men det kostar på att komma så långt.

Trons motståndare veta också, att en tro, som ej ledsagas af ett rent lif, icke är någon rätt tro, och då de nu en gång icke vilja lefva i öfverensstämmelse därmed eller anse sig icke kunna det, så försöka de halla själfva tron. Detta är hufvudsak till deras otro. . . .

Den bästa dispositionen för kristen tro ger ett medfördt godt förstånd, som genom ädel uppförelse rikats på något högre än mat och dryck och lefnadsnjutning öfver hufvud. Därtill måste o tvifvelaktigt vid ett visst skede komma en fläkt från ofvan, hvar förut en all mänsklig fullkomlighet får blott medelmåttans prägel. Och denna fläkt kommer säkert, om vi öfverantvårda vår vilja åt Gud. Då leder han in i de minsta enskildheter den mänskliga individualiteten på de vägar, där den rätta utvecklingen nås. . . .

För att nu till sist i korthet sammanfatta hvad det är att tro, kunna vi uttrycka detta på ungdoms följande sätt: Tron är mod till ett ideelt lif, som består i lydnad för Gud; den är en förenig af hängifvande under Guds vilja och energisk handlingskraft utåt — något, som blott den kan förstå, hvilken själf har erfart hvad det vill säga.

I Gammel-Svenskby.

I G. H. T. meddelar redaktör V. Hugo Wickström en skildring från Gammel-Svenskby i Sydrysland, hvartill han knyter en mening att bistå de 600 svenskarne där nere i deras sträfvan att behålla svenskspråk och svenska seder; bidrag i detta syfte kunna sändas till Handelstidningen, Göteborg.

Hr Wickström berättar om sitt besök hos den egendomliga kolonien:

Tidigt på morgonen stod ett rusligt åkdon, förspänt två illa ansade hästar, framför hotel Kri varuska i Berislav, Syd-Rysland, färdigt att föra mig till det 12 verst därifrån belägna Gammel-Svenskby.

Strax utanför staden börjar steppen, den oändligt lika med sina anbrunna, an gröna fält, öfver hvilka en dunkelblå himmel hvalfver sig. Till höger flyter den breda Dnjepern med otaliga uddar och öar, bildande ett traskland, beväxt med pilor och askar. Vi öfverfara en af värflödet vidgad back, som saknar bro — vattnet går upp till hjulaxeln — och passerar en kyrkogård med tuffiga tråkors samt baddar af doftande violatta och gula blommor. Solen skiner klart och vädret är ljumt.

Till sist visade sig Gammel-Svenskby med inemot 100 hvita rappade hus af kalksten och ler, omgifna af akasior, hvilka dock

AGENTS AT ALL LEADING POINTS

SETTLERS' OUTFITS A SPECIALITY.

BRANTFORD.

MASSEY-HARRIS CO. LTD.

FARM IMPLEMENTS.

MARKET SQ. WINNIPEG, MAN.

TORONTO.

MASSEY-HARRIS SKORDE- och SLÅTTERMASKINER.

Äro försedda med modernaste och lättast gående låger, kul- och rull-låger. Katalog sändes på begäran. Största fabrikanter af LANDTRUKS-MASKINER under engelska flaggan. Hufvudnederlag för västra Canada i WINNIPEG, MAN.

till följd af den sena våren ännu icke knoppats. Den nya, hvita menade, med grönfärdigt tak försedda kyrkan födde sig ganska pryddig. Genom byn gick en gate, femdubbel bredare än våra.

Jag hade ej hunnit stiga ur vagnen, då jag fick syn på en gubbe, som satt vid husets ingång. Jag greps af en häftig rörelse, då jag frågade:

—Talar ni svenska?

Skulle jag verkligen få höra det kära modersmålet klinga på detta ställe, i närheten af Svarta hafvet, hundra mil från hemlandet?

Med fast slämma svarade den gamle:

—Ja!

—Hvar bor skolläraren, Christof Hoas?

—Har midt emot.

Skolläraren var icke hemma, men efterändes samt kom utan dröjsmål. Christof Hoas är en dast 23 år gammal och har ett äkta nordiskt utseende, en lång, slät, ljust gestalt med blå ögon och ljus hår, regelbundna drag och en väljudande stämma. Hans hu t ru, som först mottog mig, har tyck sig far, men svensk mor samt är också blond lik som deras lilla dotter.

Jag mottogs som en vän, hvil kens besök man må gläta i minnet, och när jag i hans sällskap gästade det ena hemmet efter det andra, behandlades jag som "den väntade svensken".

Det första besöket gäldade hans fadernehem, som innehades af hans fader Simon Hoas och som i likhet med alla större boningshus i Gammel-Svenskby hade fyra rum, nämligen "faschta" (förstuga), "frammanst" (till höger om förstugan), "bakstun" (till vänster) och "köka" (rätt fram).

Det torde här vara platsen att omtala, hur gammel-svenskarnas bostäder se ut, af hvilka jag såg både de fattigas och de välbergades.

De förra äro små, tränga och mörka med själfva den tillstämpade jorden till golf, medan de senares äro stora, rymliga och ljusa samt försedda med hvitrappade väggar och målat trägolf, hvilket ser ut att vara bonat. Hos de förra äro möblarna få och tarfliga, men i de senares "frammanst" eller mottagningsrum finnes en spetsöfverklädd säng med ända till 6, också med spetsar utpynade kuddar skänk med porslin, en stor klädd soffa, ett klädkåp och en spegel samt talrika, mest reli-

giösa bilder på väggarna. En mycket stor ugn står till vänster om ingången; hvita gardiner, hop fastade med broschliknande nålar och skära sidenband; hänga fram för de tre stora fönstren. Med ett ord: det är ett rum, som täflar med harrgårdsrum i Sverige. "Bakstun" är enklare inredd, men här likasom öfverallt märkes den mest skrupulösa renlighet, hvilken sticker så mycket mera af, som vi befunna oss i Rysland.

Mor Hoas bjöd på kaffe och mjukt rågröd, båda af yppersta slag, och ett i fligt samtalt inleddes, hvarunder Simon Hoas redogjorde för sin ställning. Han besitter 60 desjatiner jord, för hvilken han betalar 62 rubel i årlig skatt, samt är den lycklige ägaren af 16 hästar, 9 kor, 2 svin, och 100 höns. Han omtalade, hur han som barn blifvit i skolan påskad att lära sig ryska. Så följde redogörelse för lifsmedelprisen — så t. ex. kostade ett ryskt skålpund kaffe 30 kopek, ett dito te 2 rubel, en anka 30 kopek — samt sködeförhållanden. Jorden är fruktbar, men om ej regn kommer, blir skörden dålig. Åren 1891 och 1892 rådde hunge svält i trakten, men den nådde dock icke den svenska kolonien.

Familjerna i gammel-Svenskby utgöra 110 med omkring 600 medlemmar och äro deras familje namn: Knutas, Utas, Mutas, Sigal, Hoas, Buskas, Hinas, Malmas, Martis, Sergis, Annas, Koppers, Hermanns, Albers och Kotz, hvarill komma ättlingarna af de svenska krigsfångar, hvilka hit flyttades från Fodosia på Krim åren 1785 och 1786 och af hvilka endast återstå Norbergs och Hörnbergs. Flera familjer äro utgre ningar af samma stam; så t. ex. finnes icke mindre än 20 familjer med namnet Knutas. 70 personer äro jordägare.

Det svenska blodet har hållits förunderligt rent. Under denna långa tid har endast en svensk gift sig med en ryska och en rys med en svenska, hvarjämte några äktenskap ingåtts med tyskar och tyskor.

Ur kanoons gap mikoden kula, som nära dödade G. B. Stedman i inbördeskriget. Säret blif så elakartadt att inga lekemedel hjälpte. Slutligen försvick han Buckleys Arnica salva med framgång. Den botar alla slags sår, blånader, brännsår, bölder liktor nar och utslag. Bäst medel mot gormoroider. 25 cent pr Box. Hos alla apotekare. Garan teras bota.

Ma itoba-North West-BANAN.

Reguliera passageraretag afga

Mot VESTER:

Från Winnipeg kl. 2.55 på tisdagen, fredagar och lördagar till Portage la Prairie, Minnedosa och mellanliggande platser.

Blandade tag

afga från Minnedosa vid passageraretag ankons, såsom härunder utvisas.

Mot ÖSTER:

Från Minnedosa och mellanliggande platser, på månd., onsd. och fredagar.

Blandade tag ankons till Minnedosa, såsom härunder utvisas.

Pass. Tisd. Torst. & Lör.	STATIONER	Pass. Mand. Onsd. & Fred.
10.35	W.B. Winnipeg E.B.	20.45
11.45	Blair	21.45
12.45	Tors	22.45
13.45	12.55 Portage la P.	23.45
14.45	13.15 "Gladsstone"	24.45
15.45	13.30 Neepawa	25.45
16.45	13.45 Minnedosa	26.45
17.45	13.55	27.45
18.45	14.05	28.45
19.45	14.15	29.45
20.45	14.25	30.45

Tisd. & Lörd. Yorkton

21.45

22.45

23.45

24.45

25.45

26.45

27.45

28.45

29.45

30.45

31.45

32.45

33.45

34.45

35.45

36.45

37.45

38.45

39.45

40.45

41.45

42.45

43.45

44.45

45.45

46.45

47.45

48.45

49.45

50.45

51.45

52.45

53.45

54.45

55.45

56.45

57.45

58.45

59.45

60.45

61.45

62.45

63.45

64.45

65.45

66.45

67.45

68.45

69.45

70.45

71.45

72.45

73.45

74.45

75.45

76.45

77.45

78.45

79.45

80.45

81.45

82.45

83.45

84.45

85.45

86.45

87.45

88.45

89.45

90.45

91.45

92.45

93.45

94.45

95.45

96.45

97.45

98.45

99.45

100.45

101.45

102.45

103.45

104.45

105.45

106.45

107.45

108.45

109.45

110.45

111.45

112.45

113.45

114.45

115.45

116.45

117.45

118.45

119.45

120.45

121.45

122.45

123.45

124.45

125.45

126.45

127.45

128.45

129.45

130.45

131.45

132.45

133.45

134.45

135.45

136.45

137.45

138.45

139.45

140.45

141.45

142.45

143.45

144.45

145.45

146.45

147.45

148.45

149.45

150.45

151.45

152.45

153.45

154.45

155.45

156.45

157.45

158.45

159.45

160.45

161.45

162.45

163.45

164.45

165.45

166.45